

adókiállítás láncügylet

K Ú R I A (<http://lb.hu>)

[Címlap](#) > Tájékoztató az adókiállításra létrehozott értékesítési láncolatban részt vevő bróker cég ügyében hozott Kfv.V.35.459/2015/5. számú ítéletről

---

Tájékoztató az adókiállításra létrehozott értékesítési láncolatban részt vevő bróker cég ügyében hozott Kfv.V.35.459/2015/5. számú ítéletről

Dátum:

2016. március 2.

Az adóhatóság határozataiban a felperes terhére általános forgalmi adó (áfa) adónemben összesen 449.758.000 Ft adókülönbötet állapított meg, adóbírsággal sújtotta és kötelezte késedelmi pótlék megfizetésére is.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet, amely elutasította az adóhatósági határozatok ellen elterjesztett felperesi kereseteket, és a következőket állapította meg:

A felperes által beszerzett és értékesített raklapok egy körbeszámlázásos csalás, adókiállítás részét képezték. A felperes egy tudatosan felépített, fiktív értékesítési láncolat résztvevője volt, mint vásárló, mint végösszegek kapcsolata (bróker cég). A felperesnek raklapokat számlázó, szállító társaságok puffer (közbeiktatott) cégek voltak. A szállítócégek beszállítói pedig megfelelnek a missing trade cégek (hiányzó kereskedő, fiktív, adókötelezettségeit nem teljesítő társaság) jellemzőinek. A felperes vevője, a szlovák társaság, a bróker és a missing trade cégek között található, a Közösség más tagállamában bejegyzett olyan cég volt, amely bevallási kötelezettségeinek nem tett eleget, illetve bevallásaiban egyidejűleg szerepeltetett Közösségen belüli beszerzést és értékesítést, így fizetendő adója nem keletkezett, megfelel a „conduit”, azaz csatorna céget jellemző valamennyi ismérvnek.

A láncolat lényege az volt, hogy a lopott, fahulladékból gyártott raklapokat, elvett cégeken keresztül puffer cégekhez juttatták, amelyek minimális árrést alkalmazva tovább adták egy tőkeerős, megbízható vállalkozásnak, a felperesnek. A felperes biztosította a tőkét, az árréssel növelt áfát tartalmazó vételárát rövid idő alatt megfizette és az árut csatorna cégeknek értékesítette, amelyen keresztül ezt visszajuttatta Magyarországra. A felperes vállalta fel a visszaigénylési pozíciót. Mindezek megvalósítására úgy került sor, hogy a missing trade és a puffer cégeket, továbbá a külföldi vevőt és ennek magyarországi partnerét is ugyanaz a magánszemély, (Magánszemély) irányította, aki egyébként közvetlenül egyetlen céghez sem volt köthető. A rendszerben a felperes nem került áfa befizetés pozícióba, 3%-os árrésre tett szert, az igazi haszonhúzó a puffer cégek voltak, ahonnan a felperes által megfizetett áfa kivehetővé vált, mivel ezek a vállalkozások a missing trade-nek ellenértéket nem fizettek. A

rendszer abban a formában működött és akként vált adókijátszásra, pénzfelvétele alkalmasá, hogy a csatornacég az eladó cégtől eltérően, a Közösség más tagállamában bejegyzett vállalkozás volt.

A felperes tudott az áfa kijátszást megvalósító ügyletekről, mivel a képviselőjére jogosult személy ezek aktív résztvevője volt. A felperes nem tanúsította az üzleti életben elvárható kellő körültekintést. Nem tájékozódott üzleti partnereiről, nem győződött meg a raklapok meglétéről, átadásáról, úgy ahogy az egy rendes gazdasági életben szokásos. Nem rendelkezett információkkal a beszállítás valós körülményeiről, szállítójának beszállítóiról, továbbá arról sem, hogy a napi nagy mennyiségben kiszámlázott raklapnak csak a töredéke van meg, mindegyike sem felel meg a szerződésnek. A felperes vételi és eladási oldalon is a Magánszeméllyel tárgyalt és helyette az eladási árat is ez a személy határozta meg. A szlovák cég felé kibocsátott számlák pénzügyi rendezése is egyértelműen utalt az adókijátszásra, mivel a vételár kiegyenlítését magyar állampolgárok, belföldi, banki készpénzes befizetéssel teljesítették. A felperes látta a bankszámla kivonatokon szereplő befizető személyek nevét, tehát tudta, hogy ezt nem a számlán szereplő szlovák cég teljesíti, erről pénzügyi vezetője és gazdasági igazgatója is ismerettel rendelkezett. A felperes nem tudott megnevezni egyetlen egy olyan általa megtett cselekményt sem, amely a mindennapi gazdasági életben résztvevőktől ésszerűen elvárható intézkedés lett volna a szerződés kötések vagy a lebonyolítás során. A szerződések körülményei is alátámasztják a felperes adókijátszásban való részvételét, mivel a beszállítókkal kötött szerződésekben a külföldi vevő nevében is vállalt kötelezettségeket és kirívóan ésszerűtlen az a szerződés, amit a szlovák féllel kötött. A felperes továbbá nagy mennyiségben, és rendszeresen írt alá biankó CMR-eket. A beszállítók által felperes felé kibocsátott számlák tehát tartalmilag hiteltelenek, valótlan tartalmúak, fiktitívek, és ugyanígy minősülnek az általa kibocsátott számlák is, mert Közösségen belüli termékértékesítésre ténylegesen nem került sor.

Az adóhatóság és az első fokú bíróság jogszerűen járt el akkor, amikor nemcsak a felperes és a számlák szerinti közvetlen beszállítói közötti gazdasági események valóságát vizsgálta, hanem a jogügyletekben résztvevő valamennyi felet, illetve a közöttük lévő kapcsolatot. Helytállóan tartalmazza a jogerős ítélet, hogy az alperes határozataiban, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 119. § (1) bekezdése, 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján, jogszerűen állapított meg a felperes terhére fizetési kötelezettséget.

Budapest. 2016.március 2.

A Kúria Sajtótitkársága
